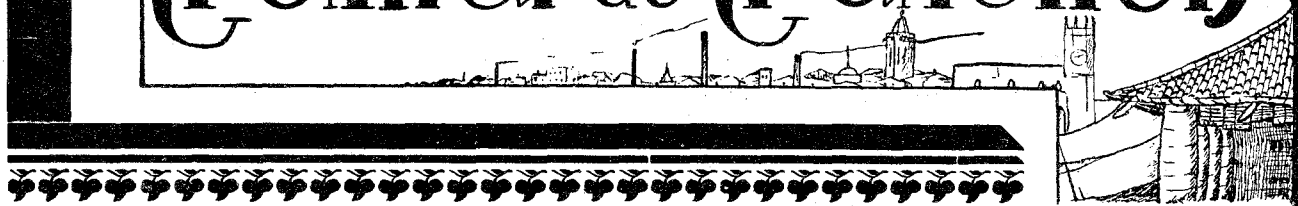

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

• CONDEMNACIÓ DE LA VIOLÈNCIA

El mes que hem acabat, ha donat una nota desagradable a l'any que ha finit, en ço que es refereix a les lluites socials a la nostra ciutat; aludim a la vaga general per la que passà Granollers a primers del mes passat.

Es públic el conflicte que existia entre els obrers ocupats en els treballs del canvi de la via fèrrea de M. Z. A. i l'empresa i en la forma que s'anava desenrotllant el conflicte, fent-se gestions per a la solució.

Doncs bé, el dia 5 del mes passat, passant de les converses als fets, la conseqüència d'aquell conflicte, uns grups assaltaven la tenda que té establerta el nostre amic i consoci, el tinent d'alcalde senyor Modest Gual, al carrer de l'Alba, i s'enduïen butifarres, mongetes, un pernil i demés queviures, per portar-ho al Sindicat Unic de Treballadors, de la plaça de la República.

Davant d'aquest fet tota la ciutat s'ha sentit indignada, perquè la violència és la negació de la civilitat i fets tan reprobables com l'esmentat no poden merèixer l'apoi de ningú.

Hem callat, quan pels carrers de Granollers s'han circulat un fulls impressos, infamant els comerciants i industrials en forma barroera, perquè els hem cregut fills d'un moment d'apassionament i d'indignació, no pas contra els modestos comerciants i industrials que en ells s'aludia, sinó contra un estat de coses que no aprovaven els inconformistes.

Hem callat, també, perquè hem cregut que vindria un moment en què els obcecats, donant-se compte de l'injustes de les seves apreciacions i denúncies, rectificarien amb les seves paraules o amb els seus actes aquelles acusacions per infundades, creient, a més, que la millor contesta a aquells insults era un silenci despreciatiu.

Però ara, davant del succeït, no podem ofegar un crit d'indignació per l'atropell de què s'ha fet víctima a l'amic Gual, que res no tenia ni ha tingut a veure, amb el conflicte de la línia del ferrocarril.

No hi ha dret, que en nom d'unes reclamacions, s'empri la violència, fent-ne víctimes a persones alienes a aquelles reclamacions, és injust valdres de la força amb persones pacífiques que estant al marge d'un conflicte; és censurable i condemnable, que en nom d'uns suposats drets s'atropellin els indiscutibles d'un ciutadà que s'està tranquil·lament a casa.

On aniríem a parar, per aquest camí? A la violència no hi hauria altre remei que oposar-hi la violència i sobraria tota l'organització social, qual principal cura és i ha d'ésser mantenir l'ordre pel descapdellament pacífic de les qüestions; la violència ens portaria a la lluita continua, sense que pogués fer-se cap obra positiva, en perjudici de tots.

Però ara en aquests moments, actes que el que comentem són d'una absurditat extraordinària